

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: sobota, 28, wrzesień 2019 13:58

Małgorzata Orłowska

Odsłony: 827

Niezaprzeczalny faktem jest, że sytuacja szpitali – zwłaszcza powiatowych – staje się coraz gorsza. Składają się na nią wprowadzenie „sieci szpitali”, brak zapewnienia właściwego finansowania, brak negocjacji na poziomie centralnym kwestii podwyżek i warunków pracy dla poszczególnych grup zawodowych. Nad kondycją służby zdrowia w Polsce szeroko dyskutowano podczas Ogólnopolskiej Konferencji Dotyczącej Sytuacji Szpitali, która odbyła się 17 września w Warszawie. Wówczas samorządowcy, lekarze i przedstawiciele rządu dyskutowali o tym, w jaki sposób można poprawić zaistniałą sytuację. Konieczne są bowiem konkretne i rzeczowe działania. Na potrzeby konferencji powstał specjalny raport, w którym zawarta została analiza sytuacji szpitali.

Analiza sytuacji przedstawionej podczas konferencji, a następnie w raporcie skłoniła do wyciągnięcia konkretnych wniosków i przedstawienia rekomendacji co do dalszych działań. Owe kroki można podzielić na trzy horyzonty czasowe – działania wymagające natychmiastowego działania, te które podjąć należy nie później niż w przyszłym roku oraz całościowa reforma służby zdrowia wymagająca większego nakładu czasu. Oto, jakie konkretne rekomendacje zakłada każdy z etapów:

1. Najistotniejsze i wymagające natychmiastowych działań jest zatrzymanie dalszego pogarszania się sytuacji szpitali powiatowych. Można to zrobić przez podniesienie obecnej wysokości ryczału doraźnie o 10%. Co za tym idzie, konieczne jest przeprowadzenie rzetelnej wyceny świadczeń objętych ryczałem i ustalenie nowej wysokości ryczału na rok 2020. Tutaj niezbędne wydaje się uwzględnienie podwyżki wynagrodzenia minimalnego i zmiany zasad jego naliczania poprzez wyłączenie dodatku stażowego oraz wchłonięcia w wycenę świadczeń dotychczasowego strumienia środków NFZ przekazywanych na wynagrodzenia. Płatnik publiczny powinien finansować świadczenia, a nie konkretne pozycje wydatkowe.
2. Najpóźniej w przyszłym roku konieczne będzie podjęcie działań organizacyjnych, które racjonalizować będą warunki realizacji świadczeń przez szpitale powiatowe. Tutaj rekomendowane jest skupienie się na trzech głównych obszarach: rząd powinien powstrzymać się od decydowania o skali podwyżek dla poszczególnych zawodów medycznych. Kolejno, należy dokonać przeglądu obecnych standardów zatrudnienia – nie tylko pod dyktando poszczególnych grup zawodowych, lecz w oparciu o zdrowy rozsądek. I w końcu konieczne jest podjęcie pilnych działań wpływających na wzrost liczby pracowników w poszczególnych zawodach medycznych.
3. Niewątpliwie koniecznym krokiem jest też opracowanie całościowej reformy systemu ochrony zdrowia, w ramach którego wszystkie poziomy zabezpieczenia usług medycznych działają w sposób sprawny i racjonalny. W szczególności warto jest rozważenia stworzenie mechanizmów koordynacji POZ na danym terenie przez właściwy szpital powiatowy. Te działania mają już charakter nieco bardziej długofalowy.

Trudną dyskusję na temat sytuacji finansowej szpitali, należy prowadzić mając na uwadze strukturę, zakres i skalę prowadzonej działalności oraz efektywność wykorzystania zasobów i dostosowania profilu placówki do realnego zapotrzebowania na usługi zdrowotne.

Ważne jest także niwelowanie różnic w dostępności do świadczeń i maksymalizacja wyniku zdrowotnego. Mając na uwadze powyższe czynniki, szpitale powiatowe powinny stanowić ważny podmiot w zintegrowanym modelu podstawowego zabezpieczenia zdrowotnego (PZZ). Rekomenduje się zatem, by ich działania koncentrowały się na:

- integracji z POZ w zakresie prewencji i profilaktyki;
- rozwoju ambulatoryjnej opieki specjalistycznej;

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: sobota, 28, wrzesień 2019 13:58

Małgorzata Orłowska

Odsłony: 827

- rozwoju centrów szybkiej diagnostyki, leczenia zachowawczego i zabiegowego realizowanego przede wszystkim w trybie jednodniowym;
- zwiększaniu liczby łóżek długoterminowych, kosztem łóżek krótkoterminowych;
- rozwoju świadczeń z zakresu rehabilitacji;
- rozwoju we współpracy z POZ form opieki domowej;
- rozwoju oddziałów specjalistycznych zgodnie z mapami potrzeb zdrowotnych, w zakresach umożliwiającym świadczenie usług dla mieszkańców kilku sąsiednich powiatów (specjalizacja subregionalna).